Faunatar Faunatar Faunatar Faunatar Faunatar Faunatar Faunatar Faunatar Faunatar

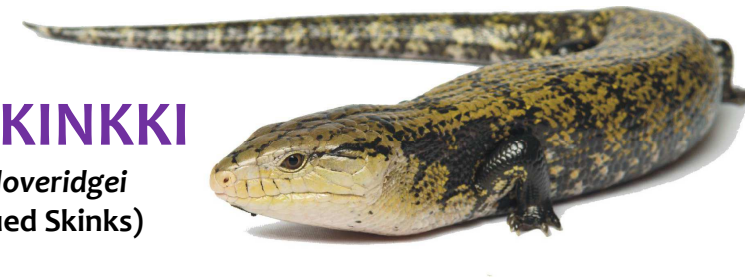

SINIKIELISKINKKI

Eryx colubrinus loveridgei
(Engl. Blue-Tongued Skinks)

**Sinikieliskinkki on erittäin suosittu terraarioeläin, eikä suotta.
Sinikieliskinkki kasvaa lajista riippuen 40-50 cm pituiseksi,
se on aloittelijallekin sopiva, kaunis ja sekasyöjänä sen ruokintakaan ei tuottane ongelmia.
Skinkit ovat suhteellisen pitkäikäisiä, sinikieliskinkin
tiedetään usein saavuttaneen 25 vuoden iän terraario-oloissa.
Sinikieliskinkkilajeja on kuusi, alalajeja on seitsemän.
Kaikki lajit muistuttavat ulkoisesti toisiaan, mutta hoitovaatimuksissa on hieman eroja.**

Sinikieliskinkit voidaan levinneisyysalueidensa perusteella jakaa kahteen ryhmään: niihin, jotka asuvat Australian mantereella ja niihin, jotka asuvat mantereen ulkopuolella. Mantereella asuvia lajeja ovat:

Sinikieliskinkki, *Tiliqua scincoides* (4 alalajia), **Täpläsinikieli,** *T. nigrolutea,* **Keski-Australiansinikieli,** *T. mul-tifasciata,* **Lännensinikieli,** *T. occipitalis ja* **Kääpiösinikieli,** *T. adelaidensis*

Mantereen ulkopuolella esiintyy kaksi sinikieliskinkin alalajia:
Tanimbarinsinikieli, *T.s. chimaerea,* **Irianjyansinikieli** *T.s. ssp* sekä omana lajinaan Indonesian saaristossa esiintyvä **Indonesiansinikieli**, *T. gigas* (3 alalajia)

Näistä terraarioeläiminä suosituimmat ovat sinikieliskinkki *T.scincoides* sekä Indonesiansinikieliskinkki *T.gigas.* Hoitomonistekin keskittyy kuvaamaan näiden lajien vaatimuksia terraario-oloissa, muista lajeista saat etsittyä lisätietoa mm. internetistä.

Vaikkakin nämä kaksi lajia ovat ulkoisesti hyvin samankaltaisia vaativat ne viihtyäkseen hieman erilaiset olosuhteet. Australian mantereella esiintyvä sinikieliskinkki on kotoisin suhteellisen kuivista oloista, kun taas mantereen ulkopuolella esiintyvä Indonesiansinikieli on kotoisin hyvinkin kosteista sademetsistä vaatien siis korkeampaa ilmankosteutta terraarioonsa.

TERRAARIO

Sinikieliskinkki on viisainta majoittaa terraarioonsa yksin, sillä aikuiset yksilöt voivat olla hyvinkin aggressiivisia toisilleen. Sinikielet viihtyvät maan tasalla, joten terraarion pohja-pinnan tulee olla suuri. Jonkinlainen minimi pohjan mitoille on 120 x 50 x 50 cm, mutta isompi on aina parempi.
Varmista terraarion riittävä koko jo ostotilanteessa Faunattaren henkilökunnalta.

Pohjamateriaaliksi terraarioon sopivat pölisemättömät kuivikkeet kuten sanomalehti, haapahake, kaarnahake tai terraariomatto. Myös hiekkaa, lannoittamatonta turvetta tai näiden sekoituksia voidaan käyttää. Osa pohjasta pidetään kosteana, vaihtoehtoisesti terraarioon voidaan laittaa turveastia, jonka turve pidetään kosteana (ns. wet-box).

Terraarion pohja siivotaan tarvittaessa poistamalla osa likaantuneesta materiaalista. Aika ajoin materiaali vaihdetaan uuteen ja terraarion pohja pestään huolellisesti.

Skinkkiterraarioon laitetaan luolia, kiviä, oksia ja kasveja anta-maan skinkeille lisäpiiloja. Luoliksi soveltuvat lemmikkieläinliikkeissä myytävät luolat, lisäksi voit käyttää kukkaruukun puolikkaita ja muita turvallisia piilopaikkoja.

Kivirakennelmat tule tehdä turvallisiksi skinkeille, sillä skinkit romauttavat huterat kivikasat helposti ja jäävät niiden alle puristuksiin. Laita raskaat kivet suoraan pohjalasin päälle, jotta skinkit eivät ryömi niiden alle. Akvaariosilikonia käyttäen voit liimata kivistä tukevia rakennelmia, joiden alla ja päällä skinkit voivat liikkua turvallisesti.

Kasvillisuutena voit käyttää oikeita kasveja, mutta hyvin todennäköisesti skinkit rikkovat ne kiipeilemällä niiden päällä. Tekokasvit kestävät paremmin.

Terraarion peruslämpötilaksi sopii noin 22-25 astetta. Kuten kaikki matelijat, sinikieliskinkkikin kaipaa terraarioonsa lämmittelyalueen voidakseen säädellä ruumiinlämpöään. Terraarion toinen pääty tehdään lämmittelyalueeksi, jossa lämpö saa olla 35-40 astetta. Lämmönlähteeksi sopii hehkulamppuspotti, joka sijoitetaan siten,

ettei skinkki pääse siihen itseään polttamaan. Lisälämmittäjänä voidaan tarvittaessa käyttää matelijoiden lämpömattoa.

Terraarioon on hyvä laittaa UV-lamppu, joita myydään lemmikkieläinliikkeissä. UVB-säteiden avulla skinkki kehittää iholaan D3-vitamiinia, joka vaikuttaa eläimen kalsium-aineenvaihduntaan. UVA-säteellä on todettu olevan liskoille psykologinen vaikutus, eli se mahdollisesti vaikuttaa esim. lisääntymisintoon ja aktiivisuuteen. Huomaa, että UV-säteet eivät tule lasin läpi, joten lamppu sijoitetaan joko terraarion sisäpuolelle tai esim. verkkokaton päälle.

Yöksi terraarion valaistus ja lämmitys sammutetaan. Kesäisin sopiva päivän pituus on 12-14 tuntia, talvisin 6-8 tuntia.

RAVINTO

Sinikieliskinkki on sekasyöjä, eli se syö niin lihaa kuin kasviksiakin. Ravinnosta puolet tulisi olla lihaa, puolet kasviksia. Tarjoa liskolle hyönteisiä, kuten jättijauhomatoja, isoja sirkkoja, kotiloita, kulkusirkkoja, torakoita, kastematoja, etanoita ja toukkia. Voit antaa sille myös kissan- tai koiranruokaa (ns. light-versiot), hiiren "pinkkejä" sekä liskojen valmisruokia. Silloin tällöin voit antaa myös sisäelinten suikaleita ja kananmunaa, näiden osuus kokonaisruoasta tulisi kuitenkin olla hyvin pieni. Sinikieli syö myös hedelmiä, kukintoja, marjoja ja vihanneksia kuten salaatteja, persiljaa, kukkakaalia, endiiviä, fenkolia, kesäkurpitsaa, omenaa, porkkanaa, kiinankaalia, paprikaa, persikkaa, mansikkaa, vadelmaa ym. Kesäisin kannattaa hyödyntää puhtaasta paikasta kerätyt voikukat, apilat, ruohot, ratamot, vesiheinät ym. Kasvisruoassa hedelmien osuus tulisi olla pienempi kuin vihannesten.

Ruokaan lisätään vitamiini- ja kalkkijauhetta.

Terraariossa voidaan pitää jatkuvasti esillä pientä kuppia, jossa on kalkkijauhetta, skinkit nuoleskelevat sitä mielellään. Lisäkalkkia voidaan myös sekoittaa hunajaan tai sokerittomaan hedelmäsoseeseen silloin tällöin.

Skinkit juovat harvoin, mutta terraariossa on silti oltava pienekö vesikuppi.

LISÄÄNTYMINEN

Sukupuolten tunnistus ei ole helppoa, mutta joitain ulkoisia eroja toki on. Uros on kookkaampi, sen pää on leveämpi ja leuat jykevämmät. Naaras on yleensä keskivartalonsa kohdalta urosta pulleampi. Uroksella voi varsinkin lisääntymisaikaan havaita hemipenisten aiheuttamat pullistumat hännäntyvessä, naarailla hännäntyvi on tasainen.

Indonesiansinikielikinkki ei tarvitse talvilepoa lisääntyäkseen, mutta lajin hormonitasapaino pysyy parempana kun vuodenajassa on muutoksia. Talvilepo aloitetaan marraskuussa laskemalla terraarion lämpötilaa ja valaistusaikaa pikkuhiljaa, kunnes päivän pituus on enää noin 8 tuntia. Päivälämpötilan tulisi Indonesialaisella pysytellä 21 asteen, yölämpö 18 asteen yläpuolella.

Sinikieliskinkille (varsinkin *T.s. scincoides*) talvilevon päivälämpö saa olla noin 18-21, yölämpö alimmillaan 13 astetta. Valaistusaika lyhennetään 6 tuntiin. Mikäli terraariossa ei talvilevon aikana ole minkäänlaista lämmitystä ei skinkkejä saa ruokkia lainkaan, sillä niiden elimistö ei silloin pysty ruokaa sulattamaan. Puhdasta juomavettä tulee olla niiden saatavilla jatkuvasti.

Terraarion vuorokautta aletaan pidentämään tammikuussa, kunnes vuorokausi on jälleen 12-14 tuntia.

Kun terraarion lämpötila on taas normaali ja skinkit ovat muutaman viikon ajan syöneet, voidaan naaras siirtää koiraan terraarioon. Sinikielien parittelu on joskus hyvinkin rajua. Mikäli pariskunta osoittautuu äärettömän aggressiiviseksi, tulee ne erottaa ja yrittää myöhemmin uudelleen.

Naaraan kantoaika on 3-5 kuukautta, jonka jälkeen se synnyttää lajista riippuen 5-25 elävää poikasta. Kantoaikana naaras tarvitsee noin 40 asteisen lämmittelyalueen ja normaalia enemmän ruokaa ja kalkkia.

Naaras synnyttää poikasensa turvalliseksi katsomaansa piilopaikkaan, joten terraarioon kannattaa varata sille vaikkapa kannellinen, kangassuikaleilla tai paperisilpulla varustettu laatikko, jonka kyljessä on skinkin mentävä kolo.

Poikaset siirretään omaan terraarioonsa heti niiden synnyttyä. Poikasten hoito on vastaavanlaista kuin aikuistenkin, mutta terraarion peruslämpötila ja ilmankosteus saavat olla hieman korkeammat.

Vitamiinien, kalkin ja UVB:n merkitys on voimakkaassa kasvuiässä oleville skinkkivauvoille suuri.

MUUTA HUOMIOITAVAA

Toisin kuin nisäkkäät eivät matelijat odota hoitajaltaan yhteisiä seurusteluhetkiä. Liiallinen käsittely saattaa pahimmassa tapauksessa aiheuttaa niille stressiä, josta saattaa seurata ruokahaluttomuutta ja muita ongelmia. Jos lisko lakkaa pitkäksi aikaa syömästä, käyttäytyy oudosti tai on sairaan oloinen, ota yhteyttä matelijoihin perehtyneeseen eläinlääkäriin.

Huolehdi hygieniasta, monet matelijat saattavat kantaa luonnollisena suolistobakteerinaan salmonellabakteeria.

Teksti ja kuvat © Faunatar-ketju. Ohjeen jakaminen ja kopiointi sallittu ainoastaan Faunatar-ketjun myymälöille.